T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 600
KARAR NO : 2016 / 636
KARAR TR : 26.12.2016

ÖZET: Davalı kurum bünyesinde 11.05.1987-11.07.2011 tarihleri arasında mevsimlik işçi, 11.07.2011-01.03.2013 tarihleri arasında 657 sayılı Kanun'un 4/C maddesi kapsamında geçici sözleşmeli personel olarak çalışan davacının, emekli olduğu tarih itibarıyla hizmet akdine dayalı işçi statüsünde çalıştığı döneme ilişkin hak ve alacakları dikkate alınmadan eksik ödenen kıdem tazminatının faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerekti hk.

K A R A R

Davacı : R.D.
Vekili : Av. M.K.
Davalı : Orman Genel Müdürlüğüne İzafeten Tavşanlı Orman İşletme Müdürlüğü
Vekili : Av. B.Ö. B.

O L A Y : Davacı vekili; Tavşanlı Orman İşletme Müdürlüğü'nde çalışmakta iken emekli olan müvekkili davacının, emeklilik nedeniyle iş sonu tazminatı ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin Orman Genel Müdürlüğü Kütahya Orman Bölge Müdürlüğü Personel Şube Müdürlüğü'nün 09/07/2014 tarih ve 986 sayılı işleminin iptali ile 21.693,77 TL iş sonu tazminatının emeklilik tarihinden itibaren Merkez Bankası tarafından belirlenen bir yıllık mevduata uygulanan en yüksek faizi ile birlikte tahsili istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Eskişehir 2.İdare Mahkemesi: 20.08.2014 gün ve E:2014/771, K:2014/692 sayılı kararı ile: "2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesinin 1. fikrasının (a) bendinde; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan "iptal davaları" idari dava türleri arasında sayılmıştır.

Anılan Yasanın 14. maddesinde; dava dilekçelerinin görev ve yetki yönünden inceleneceği, 15/1-a fikrasında; adli ve askeri yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine karar verileceği hükmü öngörülmüştür.

İdari işlemler, idari makam ve mercileri tarafından bir kamu hizmetinin yürütülmesi amacıyla ve kamusal usul ve yönetmeler izlenerek (gerektiğinde kamu gücü kullanılarak) tesis edilen, tek yanlı (ilgilisinin iradesinden bağımsız) ve icrai (doğrudan uygulanabilir) nitelikte hukuki tasarruflardır.

Dava dilekçesi ve eklerinin incelenmesinden, davacının davalı kurum bünyesinde 11.05.1987 - 11.07.2011 tarihleri arasında mevsimlik işçi olarak, 11.07.2011 tarihi ile emekli olduğu tarih arasında 657 sayılı Kanun'un 4/C maddesi kapsamında geçici sözleşmeli personel olarak çalıştığı, mevsimlik işçi kapsamındaki hizmetleri ile 4/C maddesindeki hizmetlerinin birleştirilmesi talebinde bulunduğu, birleştirilme neticesinde emeklilik talebi kabul edilerek 01.03.2013 tarihinden itibaren emekli maaşı bağlandığı, iş sonu tazminatı talebiyle başvuruda bulunduğu, başvurunun reddine ilişkin Kütahya Orman Bölge Müdürlüğü Personel Şube Müdürlüğü'nün 09/07/2014 tarih ve 986 sayılı işleminin iptali ile 21.693,77 TL iş sonu tazminatının emeklilik tarihinden itibaren Merkez Bankası tarafından belirlenen bir yıllık mevduata uygulanan en yüksek faizi ile birlikte tarafına ödenmesi istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Davacı ile davalı arasındaki ilişki İş Kanunu'ndan kaynaklandığı anlaşılmakla, taraflar arasındaki İş Kanunu ilişkisinden kaynaklanan işleme yönelik davanın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerinin görev alanına girdiği sonucuna ulaşılmıştır"

Şeklindeki gerekçeyle, davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş, yasa yoluna başvurulmaması sebebiyle karar 16/10/2014 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez benzer vakıaları ileri sürerek fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 21.693,77 TL kıdem tazminatı alacağının faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi talebiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Tavşanlı İş Mahkemesi: 21.07.2016 gün ve E:2015/344, K:2016/405 sayılı kararı ile:

"Dava, işçilik alacağının tahsili istemine ilişkindir.

5620 sayılı Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İşçi Kadrolarına veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun incelendiğinde; madde 1/a-b-c bentlerinde sayılı kamu kurum ve kuruluşlarında 2006 yılı içerisinde usulüne uygun olarak vizesi yapılmış geçici iş pozisyonlarında toplam 6 ay veya daha fazla süreyle çalışmış olan geçici işçileri kapsadığı

anlaşılmaktadır.

Madde 2/1'de, belirtilen şartlara haiz geçici işçilerin istekleri halinde 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4 üncü maddesinin (b) fıkrası hükümleri uyarınca sözleşmeli personel pozisyonlarına geçirileceği hüküm altına alınmıştır.

Madde 2/3'de, "İlgili idare, kurum ve kuruluşlarca yapılan tespitler sonucunda, sözleşmeli personel statüsüne geçirilmeleri öngörülen geçici işçilere ilgili idare, kurum ve kuruluşların kararları tebliğ edilir. Tebliğ yapılan geçici işçi, sözleşmeli statüye geçirilmeye veya mevcut statüsünde çalışmaya devam etmesine ilişkin tercihini tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içerisinde yazılı olarak ilgili idare, kurum veya kuruluşa bildirir. Söz konusu süre içerisinde tercihini bildirmeyen geçici işçiler için ilgili idare, kurum ve kuruluşların kararları uygulanır."

Madde 2/10'da, "Sözleşmeli personel statüsüne geçirilenlere iş mevzuatına göre herhangi bir tazminat ödenmez. Bu personelin önceden kıdem tazminatı ödenmiş süreleri hariç, kıdem tazminatına esas olan toplanı hizmet süreleri, 657 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinin (b) fıkrasında belirtilen iş sonu tazminatına hak kazanmada ve hesabında dikkate alınır."

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun geçici 37/4 maddesinde, "Bu madde hükümlerine göre memur kadrolarına atananların, 4 üncü maddenin (b) fıkrası ve 4924 sayılı Kanun uyarınca sözleşmeli personel pozisyonlarında geçirdikleri hizmet süreleri, öğrenim durumlarına göre yükselebilecekleri dereceleri aşmamak kaydıyla kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinin tespitinde değerlendirilir. Bunlar, atandıkları kadronun mali ve sosyal haklarına göreve başladığı tarihi takip eden aybaşından itibaren hak kazanır ve önceki pozisyonlarında aldıkları mali ve sosyal haklar hakkında herhangi bir mahsuplaşma yapılmaz."

Geçici 37/5 maddesinde, "Bu madde kapsamında memur kadrolarına atananlara iş sonu tazminatı ödenmez. Bu personelin önceden iş sonu tazminatı ödenmiş süreleri hariç, iş sonu tazminatına esas olan toplam hizmet süreleri, 08/06/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu uyarınca ödenecek emekli ikramiyesine esas toplam hizmet süresinin hesabında dikkate alınır." hükümleri yer almaktadır.

Yukarıda zikredilen mevzuat hükümlerine göre davacı 01/11/2007 tarihinde isteği ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4 üncü maddesinin (b) fıkrası hükümleri uyarınca: sözleşmeli personel pozisyonuna geçmiş, 11/07/2011 tarihinde de 632 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4 üncü maddesinin (b) fıkrası ile 4924 sayılı Kanun uyarınca Sözleşmeli Personel Pozisyonlarında Çalışanların Memur Kadrolarına Atanması Amacıyla Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na eklenen geçici madde 37'ye göre yazılı olarak başvurması ile kadrolu memur olarak atanmıştır.

5620 sayılı Kanunu'nun 2/10. maddesinde, mevsimlik işçi statüsünden sözleşmeli personel statüsüne geçişte tazminat ödenmeyeceği, mevsimlik işçi statüsünde çalışılan sürenin iş sonu tazminatına hak kazanmada ve hesabında dikkate alınacağı belirtilmiştir.

657 sayılı Kanunu'nun geçici 37/5 maddesinde, sözleşmeli personel statüsünden kadrolu memur statüsüne geçişte iş sonu tazminatı ödenmeyeceği, toplam hizmet sürelerinin emekli ikramiyesine esas toplam hizmet süresinin hesabında dikkate alınacağı belirtilmiştir.

Tüm bu açıklamalar ışığında ilgili mevzuat hükümlerine göre davacının Orman Genel Müdürlüğündeki tüm hizmet süresinin 4857 sayılı İş Kanunu'na göre değil, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

İş bu nedenle uyuşmazlığın çözüm yeri iş mahkemeleri değil, idare mahkemeleridir" gerekçeleriyle yargı yoluna ilişkin dava koşulu eksikliği nedeniyle davanın usulden reddine karar vermiş, taraflarca temyiz edilmeyen kararın 01/09/2016 tarihinde kesinleştiği anlaşılmıştır.

Davacı vekili süresi içinde yargı yerleri arasındaki olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için dava dosyalarının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi için müracaat etmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 26.12.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari ve adli yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Engin SELİMOĞLU'nun, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ve Raportör-Hakim Sinem USTA'nın sözlü açıklamaları ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı kurum bünyesinde 11.05.1987 - 11.07.2011 tarihleri arasında mevsimlik işçi olarak, 11.07.2011 tarihi ile emekli olduğu tarih arasında 657 sayılı Kanun'un 4/C maddesi kapsamında geçici sözleşmeli personel olarak çalışan davacının, hizmet akdine dayalı işçi statüsünde çalıştığı döneme ilişkin hak ve alacakları dikkate alınmadan eksik ödenen kıdem tazminatının faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle açılmıştır. Buna göre davacının 11.05.1987 tarihinden 11.07.2011 tarihleri arasında mevsimlik işçi olarak, 11.07.2011'den emeklilik talebiyle ayrıldığı 01.03.2013 tarihine kadar da 657 sayılı Yasanın 4/C maddesi geçici personel olarak davalı kurum bünyesinde çalıştığı anlaşılmaktadır.

5510 sayılı Yasanın 4/a maddesi: "Bu Kanunun kısa ve uzun vadeli sigorta kolları uygulaması bakımından; Hizmet akdi ile bir veya birden fazla işveren tarafından çalıştırılanlar… sigortalı sayılırlar"

657 sayılı Yasanın 4/C maddesi:" Geçici personel: Bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimselerdir.

Özelleştirme uygulamaları sebebiyle iş akitleri kamu veya özel sektör işverenince feshedilen ve 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanun kapsamında diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakil hakkı bulunmayan personel de bu fıkra kapsamında yaşlılık veya malullük aylığı almaya hak kazanıncaya kadar istihdam edilebilir. Bu kapsamda istihdam edileceklerin sayısı, öğrenim durumlarına göre çalışma şartları ve bunlara ödenecek ücretler ile diğer hususlar Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşleri üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir"

4/D maddesi: "…(A), (B) ve (C) fıkralarında belirtilenler dışında kalan ve ilgili mevzuatı gereğince tahsis edilen sürekli işçi kadrolarında belirsiz süreli iş sözleşmeleriyle çalıştırılan sürekli işçiler ile mevsimlik veya kampanya işlerinde ya da orman yangınıyla mücadele hizmetlerinde ilgili mevzuatına göre geçici iş pozisyonlarında altı aydan az olmak üzere belirli süreli iş sözleşmeleriyle çalıştırılan geçici işçilerdir. Bunlar hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz.

5510 sayılı Yasanın geçici 5. Maddesi: "Bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri kapsamındaki sigortalılar için bu Kanuna göre yapılacak toptan ödemelerin, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki hizmet sürelerine ait bölümü, bu Kanunla bazı maddeleri yürürlükten kaldırılan ilgili kanun hükümlerine göre bu Kanunun yürürlük tarihi itibarıyla hesaplanarak, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile toptan ödemenin yapılmasına ilişkin yazılı istek tarihine kadar geçen yıllar için her yılın güncelleme katsayısı ile çarpılarak bulunan tutar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonraki süreler için bu Kanuna göre hesaplanan toptan ödeme tutarına ilâve edilerek ödenir"

5434 sayılı Yasanın ek 81. Maddesi: "…Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından, 5510 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (21) numaralı bendinde belirtilen kamu idarelerinde aynı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (c) bentleri kapsamında geçen uzun vadeli sigorta kolları bakımından sigortalılık süreleri esas alınarak emekli ikramiyesi; anılan Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre aylığa veya toptan ödemeye hak kazanan sigortalıların emeklilik ikramiyesine ilişkin azami süre, hesap yöntemi, emekli ikramiyesinin hesabında kullanılan ödeme unsurları ile bu ödeme unsurlarına hak kazanma şartlarına ilişkin esas ve usûller, ödeme unsurlarının ikramiye hesabına esas alınan oran ve/veya miktarları dikkate alınarak ödenir. Ancak, 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında geçen uzun vadeli sigorta kolları bakımından sigortalılık süreleri esas alınarak emekli ikramiyesi ödenebilmesi için; iş kanunlarına tabi olarak çalışmış olanların iş sözleşmelerinin kıdem tazminatı ödenmesini gerektirecek şekilde sona ermiş olması, sözleşmeli personel statüsünde çalışmış olanların ise hizmet sözleşmelerinin ilgili mevzuatına göre iş sonu tazminatı veya aynı mahiyette olmakla birlikte başka bir adla ödenen tazminata hak kazanılmasını gerektirecek şekilde sona ermiş olması şarttır. Ayrıca, bu kişilerin, her ne suretle olursa olsun evvelce iş sonu tazminatı veya bu mahiyette olmakla birlikte başka bir adla tazminat ödenen süreleri ile kıdem tazminatı ya da emekli ikramiyesi ödenmiş olan süreleri, emekli ikramiyesinin hesabında dikkate alınmaz"

Hükümlerini havidir.

Yukarıda açıklanan mevzuat hükümleri uyarınca, 11.05.1987 - 11.07.2011 tarihleri arasında "mevsimlik işçi" statüsünde davalı kurumda görev yapmaktayken, isteği üzerine 11.07.2011 tarihinde "geçici personel" (kamu görevlisi) statüsüne geçirilen davacının, "geçici personel" statüsüne geçirilmeyle birlikte 5434 sayılı T.C.Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüyle ilişkilendirilmesi gerektiğinden; istekle emekliye ayrıldığı 01.03.2013 tarihinde "iş sonu tazminatı" nın (emekli ikramiyesinin) 657 ve 5434 sayılı Kanunlar uyarınca kendisine ödendiği, dolayısıyla emekli ikramiyesinin (iş sonu tazminatının) önceki işçi statüsündeki hizmeti dikkate alınmadan noksan ödendiği yolundaki iddianın, anılan mevzuat hükümleri dikkate alınarak değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı red ile sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak;

ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…" Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanun uyarınca ve bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı, haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden sonra da 11/07/2011 tarihine kadar hizmet akdine dayalı işçi statüsünde çalışan davacının, hizmet akdine dayalı işçi statüsünde çalıştığı döneme ilişkin hak ve alacaklar dikkate alınmadan eksik ödenen emekli ikramiyesinin ödenmesi istemiyle açtığı davanın; 5510, 5434, 5754 ve 657 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak çözüme kavuşturulacağı gözetildiğinde; adli yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü adli yargı yerinin görevine girdiğinden, Tavşanlı İş Mahkemesinin 21.07.2016 gün ve E:2015/344 K:2016/405 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Tavşanlı İş Mahkemesinin 21.07.2016 gün ve E:2015/344 K:2016/405 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 26.12.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN